

Sygn. akt II KZ 19/18

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 czerwca 2018 r.,

w sprawie **M. A.**

skazanego z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

zażalenia skazanego

na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Okręgowego w W. z dnia 24 kwietnia 2018 r., sygn. akt VI WKK .../18, w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji,

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 4 października 2016 r., sygn. akt III K .../16, oskarżony M. A. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. za które wymierzono mu karę roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 30 października 2017 r., sygn. akt VI Ka .../17, po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

W dniu 9 kwietnia 2018 r. skazany M. A. złożył kasację od wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 4 października 2016 r. oraz utrzymującego go w mocy wyroku Sądu Okręgowego z dnia 30 października 2017 r., zarzucając „łamanie przepisów k.p.k. w czasie postępowania przygotowawczego oraz postępowania sądowego”, a także „naruszenie zasady obiektywizmu i niezawisłości sędziowskiej,

wszystkie te naruszenia reguł procedowania miały wpływ na ustalenia faktyczne i wydane orzeczenie”.

Zarządzeniem z dnia 24 kwietnia 2018 r. upoważniony sędzia Sądu Okręgowego w W. odmówił przyjęcia kasacji wobec jej wniesienia po terminie.

Zażalenie na w/w zarządzenie wniósł skazany M. A., a z jego treści wynika, że Autor składając pismo – „kasację”, uważał, iż sporządził nowy „nadzwyczajny środek zaskarżenia”.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie skazanego nie jest zasadne.

Strony i ich przedstawiciele procesowi mają 30-dniowy termin do wniesienia kasacji, liczony od daty doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem (art. 524 § 1 zd. 1 k.p.k.).

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem został doręczony M. A. w dniu 1 grudnia 2017 r. Wnosząc kasację w dniu 9 kwietnia 2018 r. skazany w sposób oczywisty uchybił 30-dniowemu terminowi do jej złożenia. W tym stanie rzeczy zasadnie zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniesionej przez skazanego kasacji. Tego stanu faktycznego zresztą skazany we wniesionym zażaleniu nie kwestionuje.

Jeżeli natomiast obecnie skazany twierdzi, że tak naprawdę to wniósł on „nadzwyczajny środek zaskarżenia”, który może wnieść każdy obywatel od wyroków wydanych od 1997 r., to wskazać należy na kwestie następujące. M. A. swoje pismo z dnia 9 kwietnia zatytułował „kasacja”, wniósł również w kolejnych pismach o wyznaczenie obrońcy z urzędu „w postępowaniu kasacyjnym” oraz o „umorzenie kosztów sądowych związanych z postępowaniem kasacyjnym”. Obecnie wskazuje również, że „pismo swoje sformułował zgodnie z Kodeksem postępowania karnego z Działem XI. Nadzwyczajne środki zaskarżenia Rozdział 55. Kasacja”. Tym samym oczywistym jest, że zasadnie odmówiono przyjęcia jego kasacji, jako złożonej po terminie.

Niejako na marginesie należy jednak wskazać, że odmowa przyjęcia kasacji nie ogranicza prawa skazanego do wystąpienia do podmiotów uprawnionych o wniesienie „skargi nadzwyczajnej”. Ta bowiem instytucja została wprowadzona na podstawie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. 2018.5 ze

zm.) i określone w niej podmioty taką skargę mogą do Sądu Najwyższego wnieść, a zainteresowany M. A. ze stosownym wnioskiem do nich się zwrócić.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.

kc